

Γλαγόλз, α. άρσ. ρήμα. 2) τὸ ὄνομα τοῦ τετάρτου στοιχείου τοῦ Σλαβωνικοῦ αλφαβήτου = τῷ ἑλλήν. γάμμα. (διακρίνουσιν ὁμῶς τοῦτο οἱ γραμματ. γράφοντες [αὐτὸ] διὰ τοῦ ѡ, γλαγόль, α. εἰ καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου.)

Γλαγόлю, εἰση(воз). λέγω, φημί, φάσκω. (ὁ ἄορ. ἐνίοτε καὶ ἀναύξητ.)

Γλάднѣй, αλ, οε. ἐπιθ. πεινατικός, πεινητικός, πειναλέος = ѡлчнѣй.

Γλάз, α. άρσ. λιμός, πείνα. § οὕβνѣаю γλάдомъ. λιμοκτονέω-ῶ. = морю γλάдомъ. § γλάдомъ гнѣлю. λιμῶ ἀπόλλυμαι. § γλάдомъ растлѣаю. τῷ λιμῶ διαφθείρω (121.)

Γλάзъ, α. άρσ. φωνή, ἤχος.

Γлашай, εἰση = глашѣ.

Глашѣ, εἰση(воз). φωνέω-ῶ, κολῶ. 2) ἡχῶ = ѣздаю γλάзъ.

Глѣбнѣа, ѣ. θηλ. βάθος, βυθός.

Глѣбѣкѣй, αλ, οε. ἐπιθ. βαθύς.

Глѣбѣаѣ. ἐπιρ. (συγκρτ.) βαθύτερον.

Глѣбѣа, μήνηα(по). μεσ. ἀδολεσχεῶ-ῶ, ῥέμβομαι, ῥεμβάζομαι.

Глѣхѣй, αλ, οε. ἐπιθ. κωφός. § прѣтворѣаю глѣхъ. ἐθελοκωφῶ.

Гнѣлѣй, αλ, οε. ἐπιθ. σαπρός, σαθρός, σεσηπώς.

Гнѣтѣ, τέση. гнѣтѣхъ. = гнѣтѣ.

Гнѣю, εἰση(го). σήπομαι.

Гнѣа, α. άρσ. ἔλκος, (ὡς περιληπτ.) καὶ ἔλκη πληθ. )κό- προς. 3) πύον.

Гнѣшай, εἰσηα(воз). βδε- λύσσομαι, σιγχάζομαι, σιγχαίνω.

Гнѣшѣа, εἰσηα(раз, про.) ὀργίζομαι, χολάω-ῶ, χολόομαι-οῦμαι, κοτέω-ῶ.

Гнѣшѣбѣй, αλ, οε. ἐπιθ. ὀργίλος, θυμώδης, χολώδης.

Гнѣшъ, α. άρσ. ὀργή, χόλος, κότος.

Гнѣтѣ, εἰση. гнѣтѣхъ. καὶ πλέον οὐ. πιέζω, θλίβω. § μεс- та. συνθλίβομαι, πιέζομαι, στενοχωροῦμαι.

Гѣворъ, α. άρσ. θρύλλος, θρόος, θόρυβος, βοή, φωνή, κραυγή (ὄχλου σύμμικτος.)